

ЧУЛПОН

БИНАФША

Бинафша сенмисан, бинафша сенми, Кўчада ақчага сотилган.

Бинафша, нимага бир озрок очилмай, Бир эркин кулмасдан узилдинг?

Бинафша, Айт менга, Кимлардир уларким, Игнани багринга санчардлар?

Бинафша, шунчалар чиройли юзинг бор, Нимага узокроқ кулмайсан?

Бинафша, йиғлама, бинафша, кел бери, Қайғунгни қайғумга қўшгил.

Бинафша, гўзалим, қайғумни, келмайсан, Қайғунг зўр, қайғумни билмайсан,

1922

МИРТЕМИР

ЮРТИ ҚУШИҒИ

Қанча йироқ чопса чарчамас тулпор, Қанча йироқ оқса қуримас булоқ.

Рамзлар шарҳланмайти, изоҳланмайти. Улар бунга муҳтож эмас.

ОЗОДЛИК РАМЗИ

Туркистонни Фитрат, Чулпон, Абдулла Қодирийлар хурланган ва ҳақоратланган аёл рамида ифодаланган.

Тупроқ остида ҳам зар — ҳамиша зар, Кумушни занг босса — кумушдир

Ойни этак билан тўсиб бўлурми? Тутатки бўлурми юлдуз чўғида?

1937

Тилак ЖҶРА

Чайқалиб ётибди нури бир чаман Ой билан офтобнинг буюк Ватани.

Осмон посбонидир бунда булутлар, Чумчуқ чуғурдан тешилади том.

Не-не дарёлар бор, югуриб-елиб, Уммонда қоларлар бир умр яхлаб.

Қуёшдек тиниқдир бу элда осмон Шафтоқ шохлари қайрилган онда.

Бу элнинг қадимий ҳар қўшиғида Бежиз олтин дея аталмас тупроқ.

Чайқалиб ётибди нури бир чаман, Юлдуздай сочилиб оламга шон.

Чори АВАЗ

Ватан, менинг юрак ипларим Билиб бўлмас самовий қудрат,

Яшайман оромдан кечиб, Лаҳзаларни ранга бўяб ман.

Куйларимга эш бўлиб сиймонг Дил тубидан чиқар отилиб.

Фахри баланд, меҳри туганмас Багрингда бир митти инсонман.

Муҳаммадулғ ТОНГОТАРОВ

ЎЗБЕККИСИПОН

Олис манзиллардан бошланган Ватан, Севинчдан кўзлари ёшланган Ватан,

Сомон йўли — кечмишлардан унган гард, Юлдузчалар — Муқанналардан ёнган мард.

Жайхун суви лойқа тортиб неча бор, Македон лашкари қув ҳамда маккор,

Ёғи келди баъзан Доролар бўлиб, Қайтишди юзлари қаролар бўлиб,

Тумандай босганда Чингиз отлари, Кўкни тутганида вахшат додлари,

Мангуберди бўлиб ўртанган жондир, Келажаги буюк Ўзбекистондир.

Олам кўргани йўқ Синодай табиб, Навоий сингари мумтоз бир адиб,

Улғубек нуридан самоват ёруғ, Бегуний порлайди йилларни ёриб,

Қароғларни зулмат босди неча йил, Тафаккурни кулфат босди неча йил,

Овозгинам баланд учгин, сен энди, Кабатарга манадн учгин, сен энди,

Бир эл бўлки, қуёш боқиб лол бўлсин, Еганимиз, ичганимиз бол бўлсин,

Ашурали БОЙМУРОДОВ

ВАЯЛАН МАНЗАРАЛАРИ

Юракларга, тилакларга гоят чқур сингмоқда, Ирода, қудратни ҳам бермиш унга тўрт фаслим.

Асрагайман, қора қуртлар кузғундайин кемирмас, Шу дарахта Замин бўлган тупроғини ўлармен,

Қуёш севган бу Заминда турфа гиёҳ унадир, Гўзал Ватан боғларида яшамоклик қандай бахт,

Тоғларда буюклик, тоғлар улуғвор, Нақадар сарбаланд турибди тоғлар.

Қўриб мен ҳайрат-ла тикилдим сенга, Баланд тоғ, Қуёшни тўсанглигинга.

Рухият иқлими

Тан — вужуд. Вужуд — инсон тушунчасида моддий мавжуд жисм.

хароратни тез сезувчан, беқарор, ҳаракатчан модаллиги билан жўшқин қалбли мардларни имтиҳон қилувчи манбаъ сифатидаги «ТАН» воситаси эди халос.

АНГЛАШ

«кумушсув» — сулолани давом эттирувчи зоҳирий вужуд, «инни коса» — яшаш тарзи, муҳит яъни эътиқод, уй — одамзод яшаётган замин.

Она халқим: асрларни етаклаб келар, ҳайбати қурқинчи асрлар. Она халқим — бир қулида нон, бирида Курьон.

Вақт уттиши билан уй деворлари ҳар хил тасвирлар тўфайли емирибди, тузатиш зарур бўлиб қолса, уй соҳиблари уз даврига мос жиҳозларда таъмир этиб беэза берардилар.

Она — давомийлик ва янгиланиш демакдир. Она! Инсон онаси: энг аввало бағрида, сунгра қулида кутарар ва ниҳоят қалбида асраб-авайлаб ардоқлар.

би улғаяр, туй қилар, элга қушилар, сафарда эрса дуоғудир! Она — фарзандига бахт берар кечса ҳамки жонидан, зарур бўлса тахт ясар узи устухонидан.

Она — бу муқаддас... Табиат! Она табиат: яратилган неъмат, бехисоб бойлик. Она табиат — Оллоҳдан туҳфа, мўъжизалар, яширинган тилсим.

Она халқим: асрларни етаклаб келар, ҳайбати қурқинчи асрлар. Она халқим — бир қулида нон, бирида Курьон.

Она халқим: асрларни етаклаб келар, ҳайбати қурқинчи асрлар. Она халқим — бир қулида нон, бирида Курьон.

Холмуҳаммад КАРИМ

Озод Ватан жамоли

Музаффар АХМАД

БАЙРАМЛАРИМИЗ КЎПАЯВЕРСИН!

Яқинда актёрларимиздан бири: «Театрга томошабин қайтиб келавтир» — деб қолди, гурулланиб.

Байрам арафаси экан, ижодкор одам беҳиштер ютуқлардан гап очиб, сал мактаниброқ қўйса, айбга буюрмасиз.

Утган йили «Чулпон» нашриётида «Икки дуст достони» ноли асарим нашр қилинган эди.

Сентябр, октябр ойларида қатор кўшни мамлакатлар ҳам уларнинг мустакиллик байрамини нишонлайдилар.

Иззат СУЛТОН, академик

«ИСТИҚЛОЛ ВА АДАБИЙ МЕРОС»

«Ўзбекистон» нашриёти таниқли адабиётшунос Аҳмад Алиевнинг «Истиқлол ва адабий мерос» китобини ўқувчиларга тақдим этди.

«Ўзбекистон» нашриёти таниқли адабиётшунос Аҳмад Алиевнинг «Истиқлол ва адабий мерос» китобини ўқувчиларга тақдим этди.

Халқимизнинг буюк фарзандлари томонидан бизга қолдирилган мероснинг аҳамияти ҳали-ҳануз биз томондан

етарлик қадрланган эмас. Ваҳоланки, уларнинг ҳаёти ва ижодий маҳсулоти — яқин ўтмишимиз манзарасининг муҳим томониюна эмас, бугунги ҳаётимизнинг ҳам зарур унсуридир.

Дошнинг ҳақиқати

деб айтиш мумкин. Шу сабабли «Истиқлол ва адабий мерос» китобиди бу муҳим муаммога қайтиш жуда ҳам зарурийи ва самарали қадамдир.

